

Charlotte Bellière
Ian De Haes

NEHİRLE KONUŞAN KIZ

Bölüm 1

GİDİYORUM.

HAYIR.

EVET, HADİ!

GİDİYORUM.

İŞTE BAŞLIYORUZ.

DÜMENİ SIKI TUT.

DENGEDE KAL.

YOKSA DEVRİLİRİZ.

Suzanne, yelkenlisine birkaç parça eşya yükledi ve kıyıdan ayrıldı.

Akıntıya kapılarak ilerledi,
sırığını sımsıkı kavradı.
Suda batmaktan çok korkuyordu.
Çünkü daha önce yelkenliyle
nehirde hiç açılmamıştı.

Bir süre ilerledikten sonra bir ses işitti:

- Heyy!

Suzanne, sesin nereden geldiğini bulmaya çalıştı. Dikkatlice etrafına baktı.

- Hu hu! Buradayım!

Sesin sahibi bir sincaptı. Suzanne, bu sincabı daha önce hiç görmemişti. Sincap, kendini göstermek için zıp zıp zıpladı.

Sen kimsin?

Ben, Mavi Orman'dan Suzanne.

Bir tamirciyim.

Nehir kıyısında, batı yakasının biraz ilerisinde yaşıyorum.

Evim, yaşlı bir kavak ağacının gölgesinde, ayının evinden yüz adım ötede.

Demek Mavi Orman'dan geliyorsun.

Evet, Büyük Tepe'de doğdum.

Ailem hâlâ orada yaşıyor.

Öyle mi? Büyük Tepe'yi biliyorum.

Kuzenlerim orada yaşıyor.

Ama onları sık sık göremiyorum: çünkü Büyük Tepe çok uzakta!

Peki sen, neden evinden ayrıldın?

Dünyayı keşfetmek ve
kendime ait bir köşe
bulmak istiyorum.

Mavi Orman'dan
geliyorsun demek!

Evet!

Harika bir
yelkenlin var!

Teşekkür ederim.
Yelkenlimi kendim yaptım.
En büyük tutkum, bir
şeyleri tamir etmektir.

Etmeği?

Hayır, yani...
Tamir etmek hâlâ
en büyük tutkum.

Çok güzel!
Ben de kendime bir
ev yapmak istiyorum.
Bana tavsiyen var mı?

Ah, tabii! Hemen arkadaki büyük ormanda uzun mavi çamlar bulabilirsin.

Sağlam bir barınak yapmak için mükemmel-ler!

Ama çamları nasıl keseceğim?

Bacaklarım yeterince güçlü değil, dişlerim de yeterince büyük değil.

Bekle...

Al bakalım.

İşte testere-
m. Artık ona ihtiyacım olmayacak.

Ah, çok sağ ol!

Yelkenlini bu testereyle yaptın sanırım. Sana yolculuğunda bol şans!

Teşekkürler. Ama yelkenliyle açılmak görüldüğü kadar kolay değil. Sanırım biraz zorlanıyorum.

Anladım. O zaman seni yalnız bırakayım, yoluna devam et.

Görüşürüz, Tamirci Suzanne! Tekrar teşekkür ederim!

Ha ha ha!
Artık benim de
bir testerem var!
Şimdi ben de bir
tamirciyim!

Suzanne, testereyi sallayan sincaba baktı ve sevinçle sıçradı.

Sonra asıl görevine yeniden odaklandı: Suda batmamak.

Nehir biraz sakinleşince rahatladı.

Sincabın son sözleri Suzanne'yi derin düşüncelere sürükledi.

Eğer testeresi varsa ve artık o da bir tamirciyse, bu Suzanne için ne anlama geliyordu?